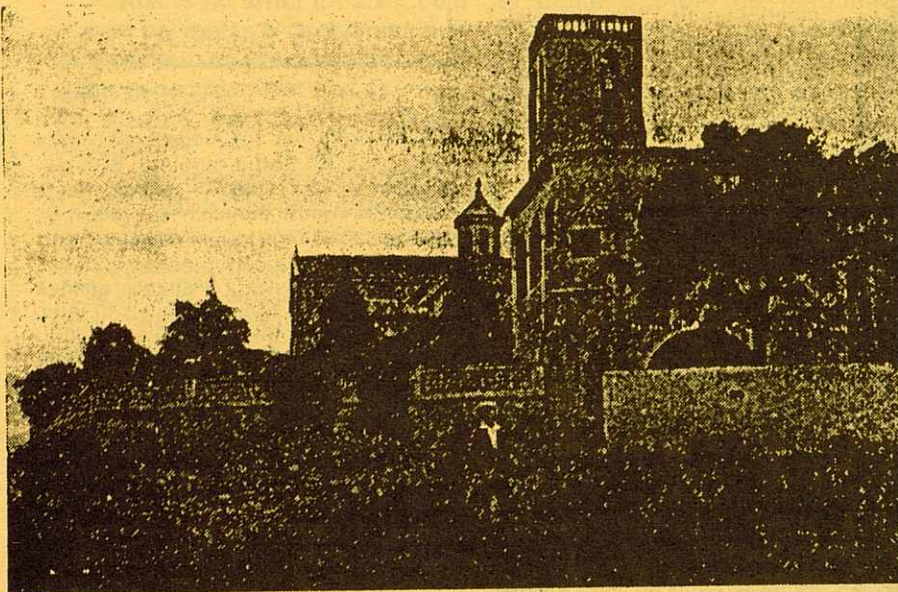

Santuari de Santa Quitèria : Heu-vos ací el que podriem dir-ne el mirador natural de la nostra comarca Clíx Torrents

COMENTARIS ENTORN DEL PROBLEMA BLADER

Per PERE FALGÀ I VIVES

Ha tornat passar en primer pla, en forma que preocupa força a les esferes oficials, la qüestió de la revalorització i distribució d'aquest cereal. No és cosa nova, això. D'ençà la guerra que aquest assumpte ha reclamat un constant control oficial. Sorpren el considerable nombre de disposicions oficials que d'ençà llavors han estat promulgades, pels diferents ministres que han desfilat en el Ministeri d'Agricultura. Hom tem que aquesta profusa legislació culmini amb la més gran de les ingerències estatals dins la vida econòmica. Actualment es rumoreja anar a la Sindicació forçosa dels fabricants de farines. I entre el règim de taxes, juntes comarcals, delegacions locals, i aquella embrollada legislació, molt ens temem que l'agricultor espanyol esdevingui una joguina de tot aquest sistema burocràtic.

Per tal d'evitar-ne la seva desvalorització, bé està, en les circumstàncies presents, establir taxes que fixin els límits dins els quals s'ha de moure la lliure contractació. És una mesura, que si altra cosa no, serveix per a marcar una orientació alçista en el mercat. No hi fa cap mal. En canvi, aquesta xarxa de juntes i delegacions, encaminades a fer complir el règim de taxes, mitjançant l'estenament de guies sense les quals no és possible el trànsit d'aquest cereal pel territori nacional, les creiem innecessàries i antieconòmiques, puix que és del domini públic que s'han pagat preus per dessota la taxa, i són un destorb per a la venda i circulació normal d'aquest producte.

En algunes comarques de Girona, es troben que molts pagesos no poden treure el blat perquè les juntes no faciliten guies. Això és degut a què hi ha encara força existència de la campanya de l'any passat, que es caracteritzà com a collita de les bones. I com que els forners es troben assortits abastament, el pobre pagès ha d'esperar que li arribi el torn per a poguer treure el blat, a menys que es conformi donar-lo a 10 pessetes dessota taxa mínima.

La veritable solució del problema rau en assolir preus remuneradors, dins el lliure joc de l'oferta i la demanda. Per a aconseguir aquest objectiu, precisa posar en pràctica, per part dels poders públics, i degudament coordinades, mesures d'ordre tècnic i mesures d'ordre econòmic. S'hauria de fer un estudi del cost en les diferents zones de cultiu del país, i substituir el blat per altres conreus, en aquelles terres que el rendiment econòmic no sigui remunerador. En aquest sentit, és digne d'esment la gesta de la Generalitat de Catalunya, creant un servei de comptabilitat i valorització agrícola. Es d'esperar que serà de força utilitat, per a la pagesia catalana, una vegada obtinguts els primers resultats.

Així mateix caldria intensificar i divulgar l'ensenyament agrícola en les distintes zones espanyoles, mitjançant la creació d'Escoles Agrícoles, Camps d'experimentació i Assaigs, Laboratoris d'Anàlisis i selecció de llavors, i oficines d'informacions agrícoles gratuïtes.

No hi ha dubte, aquestes mesures permetrien augmentar notablement el sentiment del cultiu, com així ho han aconseguit altres països. A la mateixa Catalunya, és poc el rendiment de 8,7 quintars mètrics per hectàrea, comparat per exemple, amb Alemanya, que és de 21. A França, de 17; i a Itàlia de 16. Es preferi-

ble reduir l'extensió cultivada, substituint el blat per altres plantes, que produeixin sense ordre ni control a preus no remuneradors. Si el total de producció momentàniament no arribés a les necessitats nacionals, la resta ens el portarien a port espanyol a preus baratíssims. (Actualment resulta a 20 pessetes els 100 Kg. en port espanyol). I aleshores els preus dels blats nacionals es sostindrien remuneradors en el lliure joc de la llei del mercat.

Les mesures d'ordre econòmic, són no menys importants que les d'ordre tècnic. Cal organitzar un bon servei de crèdit agrícola, que permeti als agricultors arbitrar els recursos necessaris per a tot el procés de cultiu i esperar folgadamente la collita. Bona part de la desvalorització d'aquesta, pervé que els agricultors es troben econòmicament en situació precària i anguniosa, confiant amb la collita que li permetrà afrontar les apremiants necessitats, amb el producte de la venda. I està clar, aquesta posició de desventaja, és aprofitada pels intermediaris i majoristes, pagant el blat a preus relativament baixos. Més tard, quan apareix el decret de les taxes, ja està en mans dels revenedors.... Si existissin facilitats creditícies, l'agricultura podria retenir la collita, aguantant posicions, que li permetrien vendre'l a bons preus. Faria més efecte un bon servei, fet a temps, de crèdit agrícola, establert per l'Estat per intercessió del Banc d'Espanya, que tot el sistema de taxes, Juntes i Sindicacions.

Caldria també, a Castella i altres regions espanyoles, que el pagès criés bestiar com s'esdevé en les masies catalanes, puix que agricultura i ramaderia són una mateixa cosa pels efectes de la vida del camp. D'aquesta faisó, l'agricultor espanyol, cobraria de mica en mica la independència econòmica, de la que n'està tan mancat avui dia.

Catalunya li interessa en gran manera la solució del problema blader. La indústria catalana, guarda estreta relació amb la valorització del blat. Les estadístiques mostren un gran augment en la venda d'articles catalans, quan les regions castellanes han fet de debò diners del blat. Fins i tot és curiós observar el major nombre de matrimonis celebrats en aquelles terres hispàniques, en anys que s'ha pagat bé el blat i la collita ha estat bona. Pensi's que la valoració del blat cultivat en la resta d'Espanya, es xifra a 1618 milions de pessetes (Promig dels deu darrers anys). I bona part dels quals es tradueixen en comandes a les nostres indústries. El dia que l'agricultor castellà vegi augmentada la seva capacitat de consum, Catalunya acreixerà notablement les seves exportacions, i de retruc augmentarà també la capacitat de consum de l'obrer català.

Lleïu LA VALL DEL MOGENT